

Vlaams
Parlement

vergadering **C268**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Wonen, Armoedebelid en Gelijke
Kansen

van 11 juni 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Björn Anseeuw aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over sociale woonleningen voor grote gezinnen – 2260 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Piet De Bruyn aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over een gelijkekansenbeleid voor interseksepersonen – 2311 (2014-2015)	7

VRAAG OM UITLEG van Björn Anseeuw aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over sociale woonleningen voor grote gezinnen – 2260 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Lorin Parys

De voorzitter: De heer Anseeuw heeft het woord.

De heer Björn Anseeuw (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, sociale leningen van de Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) en het Vlaams Woningfonds (VWF) hebben tot doel om gezinnen met een beperkt inkomen en zonder eigendom een woning te helpen verwerven.

Uit het antwoord van mijn schriftelijke vraag over de sociale leningen voor gezinnen met terugbetalingsproblemen blijkt dat zowel bij de sociale leningen van de VMSW als het VWF het aandeel leningen met achterstallige betalingen toeneemt met het aantal personen ten laste. Met andere woorden, hoe groter de gezinnen, hoe meer gezinnen er zijn met achterstallige betalingen. Voor de VMSW zien we de betalingsachterstand oplopen van 2,36 procent van de leningen voor gezinnen met nul personen ten laste, naar 8,63 procent van de leningen voor gezinnen met vier personen ten laste. Bij het VWF is er een gestage toename van 0,15 procent achterstallige leningen voor nul personen ten laste naar 7,24 procent voor gezinnen met acht personen ten laste. Grotere gezinnen komen dus gemiddeld gezien meer in de problemen bij de terugbetaling van sociale leningen dan kleinere gezinnen. Het VWF, dat zich meer richt op grotere gezinnen, geeft hierbij een lager resultaat voor hetzelfde aantal personen ten laste. Het bedrag dat de grotere gezinnen achterstaan, verschilt niet significant.

Voor grotere gezinnen moeten we erop toezien dat de afbetalingslast niet te zwaar wordt omdat de kosten om hun gezinnen te onderhouden ook hoger liggen. Het aantal gezinnen dat over alle leningen heen met een achterstand worstelt, steeg eveneens gestaag van 2,90 procent in 2011 naar 3,16 procent in 2014.

Ik wil de cijfers niet dramatiseren, maar ik denk dat het toch wenselijk kan zijn voor het beleid om hier de nodige aandacht aan te besteden.

Minister, wilt u het eigenaarschap voor grote gezinnen blijven ondersteunen zonder deze budgettaire in de problemen te brengen? Welke mogelijkheden overweegt u om de betalingslast voor grotere gezinnen verder bij te sturen zodat de kans op betalingsachterstand daalt? Overweegt u hogere ondersteuningsmaatregelen, zoals een bijkomende lagere interestvoet voor grotere gezinnen met meer personen ten laste? Is een aanscherping van de voorwaarden noodzakelijk? Hoe gaat u deze cijfers en analyse opnemen in de evaluatie van de sociale leningen die nu loopt? Hoe verklaart u de verschillen in achterstand tussen het VWF en de VMSW?

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, ik ben tevreden dat de heer Anseeuw zelf in zijn toelichting aankaart dat de betalingsproblemen bij sociale leningen bij grote gezinnen toch ook niet mogen worden overschat, want in het algemeen zijn de mensen die genieten van een sociale lening, toch goede betalers. Ik zou het dan ook een verkeerde conclusie vinden om te stellen dat er ontzettend grote problemen zijn. Minister, u hebt in de commissie ook al verschillende keren gezegd dat er goed wordt afbetaald.

Grotere gezinnen worden natuurlijk geconfronteerd met veel kosten zodat het risico op betalingsachterstand hoger kan zijn voor die grotere gezinnen.

Minister, CD&V vindt het ontzettend belangrijk dat het verwerven van een woning blijvend wordt ondersteund en dat grote gezinnen daarbij een zeer belangrijke doelgroep vormen. Veel mogelijkheden om sociale leningen voor grote gezinnen nog betaalbaarder te maken, zijn er waarschijnlijk niet. Er kan worden geleend tot 100 procent. We zouden eventueel kunnen overwegen om grotere kortingen toe te staan per persoon ten laste, maar zelf denken wij dat het allicht niet veel verder kan gaan.

Wat wel dient te gebeuren, is dat de instellingen die sociale leningen verlenen, er alles aan zouden moeten doen om bij betalingsachterstand snel op te treden, te achterhalen wat de achterliggende oorzaken zijn en samen met de ontleners alles in het werk te stellen om maatregelen te nemen om de betalingsachterstand te beperken. De lener en de instelling kunnen samen zoeken naar een oplossing.

Minister, ik had graag nog enkele vragen gesteld. Ik hoor de heer Anseeuw zeggen dat er een evaluatie van de sociale leningen is gepland. Ik weet daar zelf niets van. Kunt u misschien een woordje uitleg geven? Wie gaat die evaluatie doen? Wanneer mogen we die evaluatie verwachten?

Wordt aan diegene die in aanmerking komt voor een sociale lening, de verzekering gewaarborgd wonen automatisch toegekend?

Ik heb in de commissie al eens een vraag gesteld over de budgetten voor sociale leningen. Ik heb ook een aantal schriftelijke vragen gesteld. Toen bleek dat eind februari al een behoorlijk percentage van het beschikbare krediet voor sociale leningen was opgebruikt waardoor we waarschijnlijk deze zomer in de situatie gaan komen dat zowel het VWF als de VMSW de boodschap zullen moeten geven dat er geen sociale leningen meer kunnen zijn voor 2015. Minister, ik wou nog eens polsen naar het beschikbare budget en wanneer de communicatie hierover zal gebeuren.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, mijn vragen lopen bijzonder parallel met die van mevrouw Taeldeman.

De heer Anseeuw heeft een belangrijke vraag gesteld. Het is belangrijk om ook de vergelijking te maken met wat dezelfde gezinnen met dezelfde gezinssamenstelling aan betalingsproblemen ervaren in de privésector. Logischerwijze kun je aannemen dat de kostenstructuur van een gezin met meer kinderen uiteraard precairder is dan wanneer men minder kinderen heeft. Het is goed om na te gaan wat er gebeurt met niet-terugbetaling en faling in de sociale leningsector, maar evengoed moet je dan vergelijken met wat er gebeurt in de private sector. Ik heb me toch altijd laten verlaten dat op zich het onderzoek naar credibiliteit in beide sectoren relatief gelijkloopt. Het grote verschil zit in het feit dat men tot 100 procent kan ontlenen en dat er dus eigenlijk geen eigen inbreng gevraagd wordt. Hiermee kunnen we net het verschil maken en dus complementair aan de private sector, mensen toegang geven tot de eigendomsmarkt.

Ik wil ook het pleidooi ondersteunen om in te zetten op begeleiding, op heel snelle detectie, op kort op de bal spelen om de put niet groter te maken dan nodig, uiteraard met de koppeling naar de verzekering gewaarborgd wonen.

Vorig jaar rond deze tijd was er hetzelfde fenomeen gaande met het budget. Dat betekent dat de vraagzijde gegarandeerd is. De private sector en de banken kennen nog altijd op een dusdanige manier leningen toe dat de vraag in de sociale sector hoog blijft. Toen zijn er bij de begrotingscontrole middelen vrijgemaakt en herschikt zodat in de tweede helft van het jaar er ook nog sociale leningen konden worden gegeven.

Ik verneem dat er een evaluatie komt. Wie gaat die maken? Tegen wanneer? Wat zijn de doelstellingen van die evaluatie?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, collega's, ik vind het een zeer interessante vraag, maar ik wil toch even aanstippen dat het eigenlijk een probleem is dat niet zo'n grote omvang heeft. Niemand heeft dat gezegd, maar het is toch belangrijk om dat te zeggen.

De oorspronkelijke vraag van de heer Anseeuw gaat over sociale leningen voor grote gezinnen. Als je rekening houdt met het feit dat er eigenlijk heel weinig grote gezinnen een sociale lening hebben, dan krijgt men een vertekend resultaat omdat het percentage dan automatisch stijgt.

Mijnheer Anseeuw, ik heb een aantal cijfers bij die u allicht ook in het antwoord op uw schriftelijke vraag hebt gekregen. Bijvoorbeeld, voor een sociale lening voor een gezin met twee personen ten laste hebben 237 dossiers van 9467 dossiers een achterstand. Voor een gezin met 3 personen ten laste zijn er 306 van bijna 9600 dossiers met een achterstand. Voor een gezin met 4 personen ten laste zijn er 226 van 5291 dossiers met een achterstand. Voor een gezin met 8 personen ten laste zijn er 18 dossiers met achterstand, voor een gezin met 9 zijn dat 5 dossiers, voor een gezin met 10 zijn dat 3 dossiers, voor een gezin met 11 is dat 1 dossier, voor een gezin met 12 zijn dat 0 dossiers en voor een gezin met 13 zijn dat ook 0 dossiers. Ik wil maar zeggen dat er eigenlijk weinig leningen zijn voor zulke grote gezinnen, maar dat je, zodra je de cijfers vraagt, het percentage optrekt.

Er zijn een aantal terechte vragen gesteld over hoe we een en ander moeten blijven monitoren. Het is absoluut mijn bedoeling om het eigenaarschap ook voor grote gezinnen te blijven ondersteunen, niet alleen via sociale leningen. Sociale leningen zijn voor die doelgroep wel een goed middel om toch eigendom te verwerven.

De heer Anseeuw vroeg welke mogelijkheden ik overwoog om de betalingslast voor grotere gezinnen verder bij te sturen zodat de kans op betalingsachterstand daalt. Binnen de huidige reglementering is de gezinsgrootte al een factor die medebepalend is voor de toegepaste rentevoet. Vandaag is het reeds zo dat de rentevoet per persoon ten laste met 10 procent van de referentierentevoet wordt vermindert. Hoe groter het gezin, hoe lager de rentevoet. De betalingsachterstandengegevens geven een indicatief beeld van het risico op wanbetaling. Ik heb al een nuance in het debat gebracht met het beperkte aantal dossiers.

De heer Anseeuw vroeg ook naar de evaluatie, net zoals mevrouw Taeldeman en de heer Van Malderen. Het is goed dat de gegevens met betrekking tot de betalingsachterstanden, opgedeeld in functie van de gezinsgrootte, niet zonder bijkomende duiding worden geïnterpreteerd.

Maar er speelt natuurlijk ook iets mee uit het verleden. Voordat er een éénleningenbesluit was, was de bepaling dat, als je een sociale lening wilde bij het VWF, je kinderen moest hebben. Dat was een verplichting. Bij de VMSW gold die verplichting niet. Het is dan ook logisch dat je bij het VWF iets meer dossiers hebt dan bij de VMSW. Bij het VWF moest je kinderen hebben. Daar zie je dan ook meer leningen voor grote gezinnen.

We zullen dat ook meenemen in de evaluatie. Die evaluatie, dat onderzoek, was ook aangekondigd in de beleidsnota. Het is niets nieuws. Het wordt uitgevoerd door het Steunpunt Wonen. Kort na het zomerreces verwachten we daarvan de resultaten. Wat is een van de grote problemen? Niet zozeer de betalingsachterstand, die we inderdaad moeten blijven monitoren en goed op de voet moeten blijven volgen

zodat die niet groter wordt. Ik heb hier een aantal percentages gegeven waaruit blijkt dat het probleem eigenlijk niet zo heel groot is. Ik wil natuurlijk ook dat alle gezinnen, maar zeker ook die grote gezinnen, hun huis kunnen behouden.

Wat is dan een van de grote problemen? De VMSW en het VWF hanteren een andere definitie van betalingsachterstand. Bij de VMSW wordt een bedrag als achterstallig beschouwd als het niet betaald is binnen de maand na het vervallen ervan. Bij het VWF wordt een betalingsachterstand pas in rekening gebracht als die is opgelopen tot één maand meer dan het maandgeld. Er zit dus een verschil in de definitie van betalingsachterstand. We moeten dat meenemen in de evaluatie die nu door het Steunpunt Wonen wordt uitgevoerd. Zo kunnen we tot een eenduidige en eenvormige definitie komen zodat je een accurater beeld kunt krijgen van de problematiek die niet zo groot is, maar wel bestaat. Ik denk dat we beter kunnen monitoren en ingrijpen als het nodig is.

Mevrouw Taeldeman, ik heb het al gezegd en het stond ook in de beleidsnota: het Steunpunt Wonen voert die evaluatie en die studie van die sociale lening nu uit. Het wordt kort na het zomerreces verwacht. Ik kijk er samen met u en met de heer Van Malderen naar uit.

Mevrouw Taeldeman, u vroeg of er een automatische verzekering gewaarborgd wonen is. Nee, die verzekering is er niet automatisch. Maar zowel de VMSW als het VWF bieden die verzekering wel automatisch aan. Het gebeurt niet altijd automatisch als men naar een private bank gaat, maar de VMSW en het VWF hebben wel altijd de gewoonte om onmiddellijk de verzekering gewaarborgd wonen aan te bieden. Het wordt niet automatisch aan elkaar gekoppeld, maar het wordt wel automatisch aangeboden zodat iedereen een verzekering gewaarborgd wonen heeft, wat goed is.

Mijnheer Van Malderen en mevrouw Taeldeman, u stelde vragen over het budget. Ik kan u zeggen dat het saldo in 2014 al op was in maart. (*Opmerkingen van de heer Bart Van Malderen*)

Ja, mijnheer Van Malderen, ik weet ook dat er toen een eenmalige bijpomping is geweest. Die was niet begroot in de begrotingsopmaak voor 2015. Ik vind het goed dat het gebeurd is, maar er is toen heel duidelijk afgesproken dat het eenmalig was. Het budget was al op in maart 2014. Ik heb er momenteel geen weet van dat het budget nu al op is, maar ik wil graag mijn licht opsteken bij zowel de VMSW als het VWF om te vragen hoeveel krediet ze nog hebben. Momenteel is het budget voor de sociale lening bij geen enkele van de twee partners opgebruikt of volledig op.

De voorzitter: De heer Anseeuw heeft het woord.

De heer Björn Anseeuw (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Zoals ik al zei, moeten we het probleem niet overroepen. Maar we mogen het ook niet minimaliseren. Ik ben mij ervan bewust dat je, wanneer het aantal dossiers heel klein wordt bij een bepaalde gezinsgrootte, daaraan nog moeilijk conclusies kunt verbinden. Dat is ook de reden waarom ik het bijvoorbeeld niet heb gehad over gezinnen met negen en tien kinderen. Je stelt niet alleen in het aantal dossiers vast dat je daaruit geen conclusies kunt trekken, maar ook in het achterstallige bedrag. Tot een gezinsgrootte van zes à zeven personen blijft dat hangen tussen de 3000 en 4000 euro. Daarna begint dat sterk te schommelen, omhoog en omlaag. Je kunt daaraan dan moeilijk conclusies verbinden. Ik ben mij bewust van de nuances die u hebt aangebracht.

Ik vind het ook wel belangrijk – en dat hebt u zelf ook aangegeven – dat we een goede en betere monitoring kunnen hebben, onder andere door het vastleggen van de definiëring van betalingsachterstand.

Ik ben ook tevreden dat u die gegevens met de nodige nuances meeneemt. Ook al gaat het niet om het gros van de huurders – verre van zelfs, het gaat om een kleine fractie –, als het over een aantal duizenden gezinnen gaat die dergelijke problemen hebben, dan lijkt het mij erg belangrijk om daarvoor oog te hebben in de evaluatie. Die evaluatie was, zoals u zelf hebt aangegeven, inderdaad terug te vinden in de beleidsnota. Er stond eigenlijk ook al in het regeerakkoord dat we dat zouden herbekijken. Zo bijzonder was de vraag die ik daarover heb gesteld niet.

Het is in de eerste plaats belangrijk voor de gezinnen die in dat geval zijn – een aantal duizenden – dat u dat meeneemt in die evaluatie. We zijn allemaal benieuwd naar de resultaten die het Steunpunt Wonen naar voren zal brengen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Piet De Bruyn aan Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over een gelijkemansbeleid voor interseksepersonen – 2311 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Lorin Parys

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, er verandert wel wat in de loop van de jaren in het gelijkemansbeleid. Ik herinner mij nog zeer goed dat ik in 2009 – en dat is toch nog niet zo lang geleden – in de commissie Welzijn voor de eerste keer een welzijnsgerelateerde vraag stelde over transgenderpersonen. Het was toen nodig om aan de commissie uit te leggen wat transgenderpersonen zijn en wat de thematiek inhield.

Ondertussen denk ik dat het gelijkemansbeleid zich van holebi's naar transgenders heeft uitgebreid, en terecht. Opnieuw is er een nieuwe groep van personen die in het verlengde van die aandacht wat mij betreft het best wordt opgenomen, zeker in sommige elementen van het gelijkemansbeleid. We hebben het dan over personen die we omschrijven als interseksepersonen, die vroeger nogal denigrerend of pijnlijk werden omschreven als hermafrodieten. Ik ben blij dat die tijd ver achter ons ligt.

Wat stellen we nu toch al enige tijd internationaal vast? Dat er een toegenomen aandacht is voor deze groep personen, vooral vanuit een mensenrechtenbenadering. Wie mensenrechtenbenadering zegt, zegt uiteraard gelijkemansbenadering. Heel recent hebben zowel het Agentschap van de Europese Unie dat zich over de fundamentele rechten van personen buigt als de Commissaris voor Mensenrechten van de Raad van Europa, zich in een uitgebreide nota uitgesproken over de situatie ten opzichte van mensenrechten van interseksepersonen.

Ik denk dat het verstandig is om daarvoor vanuit het Vlaamse gelijkemansbeleid de nodige aandacht te hebben. Ik denk dat er een aantal aanknopingspunten zijn die heel erg voor de hand liggen. In dat opzicht moet het volgens mij geen grote wijziging van uw beleid inhouden, maar eerder een aanvulling en uitbreiding.

Minister, bent u het met me eens dat de groep van interseksepersonen deel zou moeten uitmaken van het Vlaamse gelijkemansbeleid? Zo ja, welke initiatieven zult u in de loop van de volgende maanden en jaren nemen?

Onderschrijft u mijn aanvoelen dat dit uiteraard niet enkel en alleen zaak is van de minister van Gelijke Kansen, maar dat zeker ook – niet uitsluitend – het beleidsdomein Welzijn hierin het best wordt betrokken en liefst in een zo vroeg mogelijk stadium?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer De Bruyn, ik hoop dat ik u blij zal maken, want ik ben het uiteraard met u eens dat de groep van interseksepersonen deel zou moeten uitmaken van het gelijkheidsbeleid in Vlaanderen. U hebt zelf al aangegeven dat we internationaal, maar ook in Vlaanderen, evolueren van een medisch perspectief naar een mensenrechtenperspectief. Dat is een zeer goede zaak. Een belangrijke aanzet hiervoor is het rapport van de Commissaris voor Mensenrechten van de Raad van Europa.

Dat mensenrechtenperspectief rond seksuele geaardheid en genderidentiteit is iets wat ik vanuit mijn beleidsnota Gelijke Kansen ook expliciet benadruk door het opnemen van de Yogyakarta-beginselen. Ik denk dat het zeer goed was dat statement te maken. Ik heb dat ook zeer oprecht gedaan, want ik denk dat we die problematiek meer moeten opvolgen en meer moeten betrekken in het gelijkheidsbeleid. Hoe meer groepen we kunnen betrekken, hoe beter. U zegt zelf dat er al heel wat gedaan is voor transgenders en dat we nu iets moeten doen voor interseksepersonen. Daarover ben ik het absoluut met u eens. Het is belangrijk om daar meer de nadruk op te leggen.

Ik denk dat er nood is aan meer informatie. Ik merk ook dat het Vlaamse holi- en transgendermiddenveld veel meer aandacht begint te spenderen aan de problematiek, bijvoorbeeld *çavaria*, om één organisatie te noemen. Je merkt dat die problematiek daar meer leeft en dat ze er veel meer mee bezig zijn. Dat is goed.

Een aantal jaren geleden is het gelijkheidsbeleid dus uitgebreid met de transgenderproblematiek. Dat was goed. We zijn er ons van bewust dat de thematiek rond interseksualiteit steeds actueler wordt. We moeten daar dus ook aandacht aan schenken. Ik ben dan ook bereid om samen met de academische wereld en het betrokken middenveld te bekijken waar de huidige onderzoeks- en eventuele beleidsnoden zitten. Ik ben ervan overtuigd dat je zeer nuttige en waardevolle insteken kunt krijgen van mensen die echt weten waarover het gaat, academici of mensen uit het middenveld. Zo kun je je eigen beleid nog meer gestalte geven.

Welke initiatieven zal ik in dat verband nemen? Ik neem het thema mee in kader van het nieuwe interfederale actieplan lesbian, gay, bisexual, transgender, intersexed (LGBTI) dat op dit moment geschreven wordt.

Zoals ik daarnet heb gezegd, zullen we met de academische wereld en het middenveld bekijken waar de huidige onderzoeks- en eventuele beleidsnoden zitten.

Zal ik overleggen met collega's uit de Vlaamse Regering? U hebt zelf aangegeven dat er behoorlijk wat raakpunten zijn met bijvoorbeeld het beleidsdomein Welzijn. Het is goed om eerst overleg te plegen via rondetafelgesprekken of een andere format met academici en het middenveld. Zoals ik heb aangegeven, zijn zij daarvoor trouwens zelf vragende partij. Zij stellen zelf een onderzoek voor dat ongeveer een jaar zou duren, naar het Nederlandse voorbeeld. Zij vragen om in Vlaanderen dezelfde aanpak te volgen, zodat er een goede wetenschappelijk onderbouwde studie is waarop je het beleid kunt enten.

Ten slotte wil ik aanstippen dat, als uit het onderzoek, de gesprekken met het middenveld en de academici blijkt dat dit thema moet worden opgenomen in het horizontaal gelijkheidsplan, ik zeker niet zal aarzelen om dat te doen. Ik wil niet vooruitlopen op de resultaten van die studie, maar ik denk dat het een van de zaken zal zijn die daaruit zullen komen. Dan ben ik samen met u en hopelijk andere aanwezigen hier, er absoluut voorstander van om dat op te nemen.

De voorzitter: De heer De Bruyn heeft het woord.

De heer Piet De Bruyn (N-VA): Minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord en voor de bereidheid om het gelijkekansenbeleid waar nodig aan te vullen en uit te breiden met de groep van interseksepersonen. De klemtonen die u legt, zijn volgens mij terecht. Enerzijds hebt u het over het verzamelen van informatie. Dat betekent voor een stuk ook sensibiliseren. Ik denk dat dat terecht is aangestipt. Dat we dat doen op een degelijke, wetenschappelijk onderbouwde manier lijkt evident. In het verleden was dat vaak anders. Dat heb ik bijzonder graag gehoord.

Ik denk dat het mooi aansluit bij een voornemen dat als een rode draad door de beleidsnota Gelijke Kansen loopt, namelijk het strijden tegen stereotiepe beeldvorming. We zitten in een maatschappelijk denken dat heel sterk uitgaat van een zeer sterk vastliggend man-vrouwdenken. De realiteit is echter veel complexer, zoals de andere beleidsthema's of initiatieven die de minister neemt, aantonen.

Ik ben ervan overtuigd dat er binnen de holebi-beweging zeer veel interesse en bereidheid is, maar dat een gebrek aan degelijke informatie en onderzoek het wat bemoeilijkt om er ook beleidsadviserend mee om te gaan. Als het middenveld, het beleid en de academische wereld elkaar kunnen vinden, zal ons gelijkekansenbeleid erop vooruitgaan. Ik dank u.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.